

ΕΤΟΣ 72ον

31 Μαρτίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 13 (3696)

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

‘Η Καινή Διαθήκη, όλο τό ἔργο καί τήν διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ, πράξεις, ἐνέργειες, θαύματα, παραβολές, ὅλα τά ἀνακεφαλαιώνει σέ μιά μόνο ἔννοια, ὅπου φαίνεται μέ ένάργεια ἡ βαθιά κοινωνική καί πνευματική παρουσία Του στόν κόσμο καί στήν ιστορία: στήν ἔννοια τῆς ἀγάπης. Αύτό μᾶς ἀποδεικνύει τό θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ παραλυτικοῦ. Παράλληλα ὅμως, στό Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς Β’ Νηστειῶν, φαίνεται καθαρά ἡ θεότητα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὄποιος προσφέρει ὅχι μόνο τήν ὑγεία ἀλλά καί τήν ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν στόν παραλυτικό. Ο παραλυτικός ζητά τήν γιατρεία του καί ὁ Ἰησοῦς τοῦ προσφέρει τήν ἀπαλλαγή ἀπό τήν ἀμαρτία.

‘Η ἀστοχία στήν χρήση τῆς ἐλευθερίας μας

‘Η ἀμαρτία, πού εἶναι ἡ ἀστοχία τῆς χρήσεως τῆς ἐλευθερίας μας, καλλιεργεῖ ἀβύσσο άνάμεσα στόν ἀνθρωπο καί τόν Θεό, πού μόνο μέ τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ γεφυρώνεται. ‘Η ἀμαρτία μας εἶναι τό παραμέρισμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. ‘Η ἄρση τῆς ἀμαρτίας καί τῶν συνεπειῶν της εἶναι ἡ ἐκ νέου λειτουργία τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ μέσα μας.

Στήν Εκκλησία ἀδιάκοπα ἐπιζητοῦμε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. «Κύριε ἐλέησον». ‘Η τραγωδία τοῦ ἀνθρώπου βρίσκεται στό ὅτι δέν ἀναγνωρίζει τήν πνευματική του ἀναπτρία, παραδέχεται τήν ἀμαρτωλότητά του ὅχι στήν ούσια της, ἀλλά στίς συνέπειές της (κακές πράξεις), καί ἐνεργεῖ στηριζόμενος στόν ἐγωισμό του μέ σκανδαλώδεις κινήσεις πού ὅμως ἀπομακρύνουν τό ‘Άγιο Πνεῦμα ἀπό τήν καρδιά του.

Στίς ἀδιέξοδες αὔτές περιπτώσεις πρέπει νά γνωρίζουμε: α) ὅταν διώχνουμε μέ τόν ἐγωισμό μας τό Πανάγιο Πνεῦμα, ναί μέν αὐτό ἀποσύρεται, ἀλλά δέν ἀπομακρύνεται ἀπό κοντά μας, β) τό ‘Άγιο Πνεῦμα περιμένει μέ ἀγάπη καί ὑπομονή τήν κατάλληλη στιγμή, πού μάλιστα τήν

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. β' 1-12)

«Ούδεποτε οὕτως εἰδομεν»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθε πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ· καὶ ἡκούσθη, ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἱρόμενον ὑπὸ τεσσάρων· καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύζαντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ὃ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου. Ἡσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογίζομενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἀμαρτίας, εἰ μὴ εῖς, ὁ Θεός; Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί ἔστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειραι, καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει; Ἰνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἀμαρτίας, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἥγερθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας· ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἰδομεν.

προετοιμάζει, ὥστε ὁ καθένας μας νά γαληνεύσει στήν καρδιά του, γιά νά ἔλθει καί νά σκηνώσει μέσα μας, καί γ) τό "Άγιο Πνεύμα ἀπαντά ἀμέσως στό αἴτημα τῆς καρδιᾶς μας, ἔρχεται καί φανερώνει τό ἰλαρό πρόσωπο τοῦ Κυρίου, γι' αὐτό καί μᾶς καθαρίζει ἀπό πάσης κηλίδος.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Αποστολικῆς Διακονίας

ΟΜΟΤ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ (†)

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

'Η ζωή του - 'Η δράση του - Οι συγγραφές του -
'Η σκέψη του - 'Η προσφορά του - 'Η μεγαλοσύνη του

(Α΄ ἐπίτομη ἐκδοση, σχῆμα 17x24, σελ. 544)

Ἡ προσωπικότητα καί τό ἔργο τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀποτελοῦν τό κεντρικό θέμα τοῦ συγκεκριμένου πονήματος. Ως πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ οἰκουμενικός διδάσκαλος κατέστη διαχρονικός πνευματικός καθοδηγητής, ὅχι μόνο γιά τήν ἐποχή του, ἀλλά καὶ γιά τίς μεταγενέστερες ἐποχές.

Μετάφραση της Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιφόν ἐκεῖνον, ἥλδε ὁ Ἰησοῦς πάλι στήν Καπερναούμ καί ἀκούσθηκε ὅτι μένει σέ κάποιο σπίτι. Ἀμέσως συγκεντρώθηκε πολὺς κόσμος, ὥστε νά μήν τούς χωράει οὕτε ὁ χῶρος μπροστά ἀπό τή δύρα, καί τούς κήρυττε τόν λόγο. Τότε ἔρχονται πρός αὐτόν κάποιοι πού τοῦ ἔφεραν ἔναν παράλυτο, τόν ὅποιο τόν βάσταζαν τέσσερις. Καί ἐπειδὴ δέν μποροῦσαν γά τόν πλησιάσουν ἐξαιτίας τοῦ πλήθους, ἀφαίρεσαν τή στέγη στό σημεῖο πού ἦταν ὁ Ἰησοῦς· ἀφοῦ ἔκαναν ἔνα ἄνοιγμα, κατέβασαν τό κρεβάτι, ἐπάνω στό ὅποιο ἦταν ξαπλωμένος ὁ παράλυτος. "Οταν ὁ Ἰησοῦς εἶδε τήν πίστη τους, λέγει στόν παράλυτο: Τέκνον μου, σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἀμαρτίες σου. Υπῆρχαν ἐκεῖ μερικοί ἀπό τούς γραμματεῖς, οἱ ὅποιοι κάθισαν καί σκέφτονταν μέσα τους: Γιατί αὐτός θλασφημεῖ τόν Θεό κατ' αὐτόν τόν τρόπο; Ποιός μπορεῖ νά συγχωρεῖ ἀμαρτίες, παρά μόνο ἔνας, ὁ Θεός; Ἀμέσως κατάλαβε ὁ Ἰησοῦς μέσα του ὅτι αὐτά σκέπτονται αὐτοὶ μέσα τους καί τούς εἶπε· Γιατί κάνετε αὐτές τίς σκέψεις μέσα σας; Τί εἶναι εὐκολότερο, νά πᾶ στόν παράλυτο, σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἀμαρτίες σου, ἢ νά τοῦ πᾶ, σήκω καί πάρε τό κρεβάτι σου καί βάδιξ; Γιά νά δεῖτε ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Ἄνδρωπου ἔχει τήν ἐξουσία νά συγχωρεῖ ἀμαρτίες ἐπάνω στή γῆ, λέγει στόν παράλυτο: Σοῦ λέγω, σήκω καί πάρε τό κρεβάτι σου καί πήγαινε στό σπίτι σου. Ἀμέσως σηκώθηκε καί ἀφοῦ πῆρε τό κρεβάτι βγῆκε ἔξω μπροστά σέ ὅλους, ὥστε ὅλοι νά ἑκπλήσσονται καί νά δοξάζουν τόν Θεό καί νά λέγουν: Ποτέ δέν εἰδαμε τέτοια πράγματα.

(Από τή νέα ἔκδοση: *Ἡ Καινή Διαδήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ*)

·Η ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν

Ἡ ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν προσφέρεται μέσα στήν Ἐκκλησία διά τῶν Μυστηρίων. Τήν σωτηριώδη φωνή τοῦ Κυρίου, πού ἄκουσε ὁ παραλυτικός, «τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου», τήν ἀκοῦμε καί ἐμεῖς, πού ζητάμε μέ ταπείνωση καί αύτομεμψίᾳ, τήν ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν καί προσερχόμαστε στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως. "Αν ἡ ἀμαρτία εἶναι ὁ πνευματικός θάνατος, ἡ μετάνοια καί ἡ ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν εἶναι ζωή καί ἀνάσταση. "Αν ἡ ἀμαρτία αἰχμαλωτίζει τόν ἄνθρωπο καί σκοτίζει τόν νοῦ, ἡ ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν εἶναι τό γεγονός πού μᾶς καθιστά πρόσωπα, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος εἶναι πρόσωπο μόνο ὅταν συνδεθεῖ μέ τό Πρόσωπο τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

"Ἄς μεταμορφωθοῦμε, λοιπόν, μέ τήν ἀσκηση στήν πίστη καί μαζί της μ' ὅλες τίς ἄλλες εὐαγγελικές ἀσκήσεις, τής ἀγάπης, τής προσευχῆς, τής νηστείας, τής ταπείνωσης, τής θεοσέβειας, τής σωφροσύνης, τής πραότητος, τής ἐγκράτειας. "Ετσι ἀκατάπαυστα αύξάνουμε «τήν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ» μέχρι νά γίνουμε θεάνθρωποι «κατά χάριν».

† Ο Φ. 'Α.

31 Μαρτίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ)

«Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ».

Ύπατιον ἐπισκόπου Γαγγρῶν (†326), Άκακίου ὄμολ. ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Τίτλος: β' – Έωθινόν: Ι' – Απόστολος: Ἐβρ. α' 10 - β' 3 –

Εὐαγγέλιον: Μάρκ. β' 1-12.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Απριλίου, Γ' Νηστειῶν (Σταυροπροσκυνήσεως).

Απόστολος: Ἐβρ. δ' 14 - ε' 6 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. η' 34 - θ' 1.

Νέα ἔκδοση τῆς Αποστολικῆς Διακονίας

ΙΕΡΕΜΙΟΥ ΦΟΥΝΤΑ

Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως (†)

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ Α' - Β' ΕΣΔΡΑΣ ΚΑΙ ΝΕΕΜΙΑΣ

(σχῆμα 14x21, σελ. 344)

Τό Α' Ἔσδρας, διηγεῖται τήν ιστορία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν βασιλεία τοῦ Ιωσίου μέχρι τήν ἐπιστροφή τοῦ ἵερού τοῦ Ἔσδρα στήν Τερουσαλήμ. Κύριο θέμα τοῦ βιβλίου Β' Ἔσδρας εἶναι ἡ ἐπιστροφή τῶν αἰχμαλώτων, ἡ ἀνοικοδόμηση τοῦ Ναοῦ τῶν Τεροσολύμων καὶ οἱ δραστηριότητες τοῦ ἱερέως Ἔσδρα στήν Τερουσαλήμ.

Τό βιβλίο τοῦ Νεεμία ἔχει ως κύριο θέμα τήν ἀνοικοδόμηση τῶν τειχῶν τῆς Τερουσαλήμ ὑπό τήν ἡγεσία τοῦ Νεεμία καὶ τήν ρύθμιση λατρευτικῶν καὶ ἄλλων θεμάτων τῆς μεταιχμαλωσιακῆς κοινότητας.

Παρακαλούνθετε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ι. Ναό Αγίας Ειρήνης (όδ. Αιόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὁρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς Αποστολικῆς Διακονίας τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος». Ιασίον 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος, Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Υπό τῶν ιερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Έκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Αποστολικῆς Διακονίας.

Τη «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diaconia.gr